

ชวลิต อัครคหสิน 2552: ประสิทธิภาพของระบบฉีดออกซิเจนแบบใหม่ในการเลี้ยง
กุ้งขาวแวนนาไม (*Litopenaeus vannamei*) ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
(วิทยาศาสตร์การประมง) สาขาวิทยาศาสตร์การประมง ภาควิชาชีววิทยาประมง
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ชโล ลิ้มสุวรรณ, Ph.D. 150 หน้า

ผลการศึกษาเปรียบเทียบการใช้เครื่องให้อากาศร่วมกับระบบฉีดออกซิเจนกับบ่อที่ใช้เครื่องให้อากาศเพียงอย่างเดียวในการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมในบ่อขนาด 6 ไร่ จำนวน 6 บ่อ แบ่งการทดลองเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง จำนวน 3 บ่อ ใช้มอเตอร์ไฟฟ้าขนาด 3 แรงม้า บ่อละ 4 เครื่อง ร่วมกับระบบเติมอากาศแบบฉีดออกซิเจน ในขณะที่กลุ่มควบคุม จำนวน 3 บ่อ ใช้มอเตอร์ไฟฟ้าเพียงอย่างเดียว บ่อละ 8 เครื่อง ปล๋อยลูกกุ้งโพสลาว่า 12 ในอัตราความหนาแน่น 120,000 ตัวต่อ ไร่ (75 ตัวต่อตารางเมตร) เลี้ยงด้วยน้ำความเค็มระหว่าง 5-10 พีพีที เป็นระยะเวลา 110 วัน พบว่าปริมาณผลผลิตและอัตราการรอดตายเฉลี่ยในบ่อทดลอง เท่ากับ $1,217 \pm 50.48$ กิโลกรัมต่อไร่ และ 70.2 ± 5.67 เปอร์เซ็นต์ สูงกว่าบ่อควบคุมที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 925 ± 93.36 กิโลกรัมต่อไร่ และ 55.6 ± 2.75 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ในส่วนของกำไรสุทธิขั้นต้นของบ่อทดลองและบ่อควบคุมเท่ากับ 49,393 และ 30,695 บาทต่อไร่ ตามลำดับ

ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำในเวลาตอนเช้าของบ่อทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.36 ± 0.766 มิลลิกรัมต่อลิตร มีค่าสูงกว่าบ่อควบคุมที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 ± 0.636 มิลลิกรัมต่อลิตร ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำในรอบวันในบ่อทดลองมีค่าเฉลี่ยมากกว่าบ่อควบคุมและมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) สำหรับค่าศักย์ไฟฟ้ารีดอกซ์ของดินพื้นบ่อบริเวณแนวหัวน้ำอาหารของบ่อทดลองและบ่อควบคุมไม่แตกต่างกันทางสถิติ ในขณะที่ค่าศักย์ไฟฟ้ารีดอกซ์ของดินบริเวณกลางบ่อทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -94.4 ± 28 มิลลิโวลต์ น้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับกลุ่มควบคุมซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -141.5 ± 33.4 มิลลิโวลต์ การศึกษาครั้งนี้พบว่าการใช้ระบบฉีดออกซิเจนสามารถช่วยเพิ่มปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำและมีสภาพพื้นบ่อที่ดีจึงช่วยเพิ่มปริมาณผลผลิตและอัตราการรอดตายของกุ้งขาวแวนนาไมได้